

การศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตด้านเศรษฐกิจ และสังคมของผู้กู้เงินกองทุนหมู่บ้าน ละครณะตำบลโป่งประทับ จังหวัดสิงห์บุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาถึงวิถีชีวิตที่เป็นอยู่ทางเศรษฐกิจ และสังคม ก่อนที่จะกู้เงินกองทุนหมู่บ้าน 2) เพื่อศึกษาถึงวิถีชีวิตที่เป็นอยู่ภายหลังการกู้เงินจากกองทุนหมู่บ้าน 3) เพื่อศึกษาถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน และ 4) เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดจากการกู้เงินกองทุนหมู่บ้าน ไปประกอบอาชีพ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาครั้งนี้ คือ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านละครณะตำบลโป่งประทับไปประกอบอาชีพ โดยแบ่งออกเป็นผู้ประกอบการเกษตร 4 ราย ผู้ประกอบอาชีพเลี้ยงหมู 4 ราย และผู้ประกอบการค้าขาย 4 ราย โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษามีดังนี้

ผู้กู้เงินกองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่ จำนวน 11 ราย มีสภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ก่อนที่จะกู้เงินกองทุนหมู่บ้านเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่นมาเป็นทุนในการประกอบอาชีพและใช้จ่ายในครอบครัว ต้องประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปหรืออาชีพเสริมเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว ผู้กู้เงินไปทำนาทำสวน และค้าขาย มีสภาพความเป็นอยู่ด้านเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น 3 ราย อีก 1 ราย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจเนื่องจากมีที่นาเพียง 3 ไร่ ได้ผลตอบแทนน้อย มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นเกิดจากเงินกู้กองทุนหมู่บ้าน และเงินกู้จากแหล่งเงินกู้อื่น สำหรับผู้ที่ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ที่นำเงินไปเลี้ยงหมูและขายหมูขาดทุน

สำหรับปัญหาของผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ คือ ไม่มีที่ทำกิน เงินกู้ไม่เพียงพอนำไปลงทุน ผู้ที่เลี้ยงหมู นอกจากเงินกู้ไม่เพียงพอในการลงทุนแล้ว ยังประสบปัญหาด้านการตลาดและราคาตลาด

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้เลี้ยงหมูรายย่อย โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับราคาหมูเนื้อในท้องตลาด
2. องค์การบริหารส่วนตำบล ควรสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มอาชีพและการส่งเสริมอาชีพ โดยมีการประชุมหารือกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลทางปฏิบัติ
3. ภาครัฐ ควรหาวิธีเพิ่มเงินกองทุนหมู่บ้านให้มากขึ้นกว่าในปัจจุบัน หรือหาแหล่งเงินทุนหมุนเวียนดอกเบี้ยต่ำที่ไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน เนื่องจากคนส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินทำกินที่จะใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้

The four objectives of the study were as follows : 1) to investigate the social and economic way of life of the people before they made a loan from the village fund, 2) to investigate the social and economic way of life of the people after they made a loan from the village fund, 3) to find out the causes of the change of their social and economic way of life, and 4) to identify their problems as a result of making the loan for investment.

The key informants in this study were 3 groups of the members of the Lamaoyup Village fund who made a loan for investment, 4 farmers, 4 pig-raisers and 4 small traders. Formal and informal in-depth interviews, participatory and non-participatory observations were used to collect the data. Percentage and mean were employed for data analysis.

The findings were summed up as follows.

The 11 borrowers were economically poor. They did not have their own land. Before making a loan from the village fund, they borrowed money from other sources for investment and family expenses. They had to be general workers or find additional occupations to earn money to feed their families. Three of them invested the loan money in farming or plantation, and this made them have a better living condition. One of them did not become economically better because they owned only 3 rai and got little returns. These who became economically and socially better were so they made a loan from the village fund and from other sources. Those who were not economically and socially better invested the money in raising and setting pigs and got a loss.

The problems faced by the key informants were that they had no arable land, that the amount of loan was not enough. As for the pig-raisers, the amount of loan was not big enough and they were faced with the marketing problem and the low-price problem.

Recommendations

1. The agency concerned should cooperate with the tambon organization administration in supplying related information to small pig-raisers, especially about the pork price on the market.

2. The tambon administration organization should support the people to form occupational groups to promote their occupations. They should regularly hold meeting to get the desirable results.

3. The government should try to find a way to increase the amount of the village fund or to find some other low interest fund sources that require no collateral because most people did not have their own land to use as collateral.